

Historik

Krokstrands IS

100 år av idrott vid Idefjorden-historia i punktform

- Fotboll spelades på "Krokstjärnet" år 1913.
- Strejkande stenarbetare byggde en ny fotbollsplan år 1926
- Krokstrands Idrottsförening bildas 1927
- Fram till 1932 spelades hemmamatcherna på den nya planen. Då stoppades detta av Svenska Fotbollförbundet och därefter spelades hemmamatcherna på andra sidan fjorden – i Bakke.

- Kampen för en idrottsplan med godkända mått gick vidare. Söndagen den 28 augusti 1938 invigdes Idefjordsvallen av landshövding Malte Jacobsson. På invigningsdagen spelades hornmusik, fotboll mellan Kvik Halden och ett förstärkt Krokstrandslag. Det tävlades också i friidrott där lokala förmågor prövade sig mot pojkar ifrån Uddevalla IS, IFK Uddevalla, Strömstads IF, IFK Strömstad, IK Orient och Örgryte IS.
- Sportsligt hade Krokstrands IF stor framgång då man vann Norra Bohusserien efter åtta raka segrar och målskillnaden 39-11.

- Trots en fin start i Bohus Elitserie året efter, man började med att utklassa IFK Strömstad på bortaplan med 5-1, slutade man sist på 8 poäng. Anledningen till problemen var enligt föreningens ordförande folkskolläraren G Gårdström de vanliga, yrkesskolan, nödhjälpsarbeten mm drar ungdom från stenhuggardistriktet.

•

- Efter att verksamheten legat nere under andra världskriget bildades Krokstrands Sportklubb fredsåret 1945. Fotbollslaget spelade i Vetteserien. Klubben lades ner 1955.
- År 1961 bildades den nuvarande klubben Krokstrands Idrottssällskap. Förutom att det spelades korpfboll ägnade man sig åt poängpromenader och det spelades bingo i Folkets Hus.
- Lördag 23 maj återinvigdes Idefjordsvallen med nya biljettluckor och nya omklädningsrum. Det spelades knattefotboll mellan KIS och IFK Strömstad. Det blev också ny match mellan Kvikk och KIS. Underhållningen sköttes av Kjell Kraghe och Surbrunnssextetten. Landshövding Kjell A Mattsson höll högtidstal.

Arne Holm, Kvikk gjorde avsparken både 1938 och 1992

- I februari 1993 startar klubben en friidrottssektion med verksamhet i Folkets Hus och på Idefjordsvallen

Välkommen till Krokstrands IS

Idefjordsvallen

Ur STNB:s arkiv:

Derbymatcher mellan Strömstad och Krokstrand i historien.

Apropå IFK Strömstads jubileum följer här några utdrag ur STNB:s arkiv. Det märks tydligt av STNB:s referat att matcherna mellan Krokstrand och Strömstad hade en särskild nerv. Därom har många Krokstrandsbor vittnat genom årens lopp. Göte Heidenskog, som för övrigt har spelat för båda lagen menar att trots att Strömstad oftast hade bättre lag var man vekare än Krokstrandspojkarna. En annan sak som förvånar och glädjer är journalisternas friska och kritiska hållning. Man skräder inte orden utan beskriver verkligheten och vågar yttra egna åsikter. Dagens STNB och andra lokala tidningar påminner tyvärr alltför ofta om glättiga personaltidningar. Här finns mycket att lära för nutida reportrar!

Derbymatch i seriepremiären 1938-39:

”Det var elitseriepremiär för Strömstads och Krokstrands vidkommande i lördags. Det blev ingen stor match, och skulden för detta får hemmalaget ta på sig, ty något mera viljelöst och energifattigt ha vi sällan sett från detta lag. Den slitna frasen sparka och spring kan här tillämpas i hela sin vidd. Det talades för några år sedan om Strömstadskamraterna som elitseriens mest välspelande lag; man skulle nu begå en orättvisa att nämna ordet spel i samband med detta lag. Om spelarna hade en gnutta av intelligens så borde de snarast lägga om sin träning. Man odlar fortfarande med förkärlek metoder som användes då seklet var ungt. Steget mellan självförhävdelse och fotbollspel är ganska stort och vi förstå mer än väl att det är lättare att säga att man är vältränad än att vara det. En av spelarnas metod, att samma morgon som matchen skall spelas, ta en träningspromenad på 15 km är ej att rekommendera. Ej heller att experimentera med laget då serien börjar. Att Axel Gustafsson som cf skulle misslyckas var väl sektionen de enda som vore ovetande om. Lagets formering i övrigt gör ej U.K. ledamöternas väg mindre törnbeströdd.

Om spelet, om vi kunna använda detta ord, är ej mycket att säga. Krokstrand visade sig från sin allra bästa sida och i andra halvlek, med undantag av

några minuter i början, fick hemmalaget finna sig i att bli ordentligt överspelat. Gästernas 1-0-ledning i halvtid utgör ingen värdemätare av spelfördelningen. Hemmalaget vann lotten och fick den rätt starka vinden i ryggen och tillkämpade sig den första hörnan som Lindblom på sitt oefterhärmliga sätt lade bakom. En frispark från strafflinjen slog Åke Hansson högt över. I 7 min hade Krokstrand ett farligt anfall, hy sköt i målställningen och bollen hamnade hos vy som ej var sen att klippa till och Putte fick tippa till hörnan. I 11 min hade Lindblom ett bra skott då gästernas målvakt var ur spel men Holger Qvarfordt uppenbarade sig i behaglig tid på mållinjen. Hemmalaget hade nu väl så mycket av spelet som gästerna den närmaste tiden. Bl a noterades ett stolpskott av Axel Gustavsson och Gunnar Valkvist prövade gästernas reservmålvakt med ett 30m.-skott men utan resultat. Krokstrands ledningsmål i 25 min kom därför oväntat. Hy Hilding Källvik blev därigenom den första målgöraren i elitserien 1938-39. I 33 min hade Helge Qvarfordt ett gott tillfälle att öka men tvekade i skottögonblicket och Kildén räddade till hörna. I 38 min sköt Lindblom i gott läge skyhögt över. I början av andra omgången hade Strömstad bra grepp om spelet och efter 2 min gjorde Sune Larsson ställningen till 1-1 med hjälp av en Krokstrandsspelare. Sedan gled initiativet allt mera över till gästerna och målen föllo med jämna mellanrum. Helge Qvarfordt var nu som fisken i vattnet och var en ständig oroskälla för Strömstadsförsvaret. Han fick även nöjet att i 11 min göra

2-1. Efter 17 min blev det 3-1 genom ett snärtigt skott av vy. Torbjörn Karlsson slog i 31 min en returboll förbi målvakten och 4-1 var ett faktum. Då 37 min gått rann Helge smärtfritt igenom hela hemmaförsvaret och fastställde slutresultatet till 5-1. I gästernas mål märktes mest vb Holger Qvarfordt, cf Helge Qvarfordt och ch Nils Ericsson. De minst dåliga i hemmalaget var de båda ytterhalvorna Carl O. Olsson och Curt-Bertil Johansson. Bra domare var Alf Dahlkvist, Munkedal.”

Seriefinal och huliganfasoner på Strömsvallen 1951

Den som vänta sig ett vackert och njutbart spel, då Vetteseriens båda främsta lag (?) möttes i seriefinalen på Strömsvallen i söndags blev grymt besviken. Nervositeten inför finalen i all ära, men maken till dåligt och rått spel, och busliv bland publiken, vill man absolut inte se på Strömsvallen fler gånger. Det är ju allmänt bekant att strömstadspubliken är Bohusläns sämsta, men det ser inte ut som om man gjorde något för att bättra den. Nu delades det ut utdrag ur fotbollsreglerna på initiativ av Bohusläns

fotbollförbund och samtidigt inträffar ett bland de värsta busliv, som någonsin ordnats med på vallen.

Spelet var någorlunda juste under första perioden, och även publiken höll sig rätt lugn då. Krokstrand tog ledningen med 1-0, men på ett mycket snöpligt sätt, i all synnerhet som seriesegern stod på spel. Krokstrands center, Ivan Mörk, hade bollen och rusade mot mål. På var sin sida om honom sprang några IFK-försvare, men man var ej när Mörk, som tappade bollen. Domaren blåste då för straffspark! Denna exekverades säkert av Erik Gustafsson.. IFK utjämnade sedan genom Tage Johansson till 1-1. I andra halvlek återgav Odd Larsson, Krokstrand ledningen, efter en grov försvarstabelle.

I det gästande laget lade man främst märke till målvakten Gösta Gårdström samt Odd Larsson. Strömstad hade sina bästa i målvakten Rune Andersson, Rune Johansson samt Tage Johansson. Dåligt betyg får dock Strömstads Lennart Hansson, som absolut inte höll sig inom reglernas ramar vid flera tillfällen.

Domaren Helge Qvarfordt, Krokstrand var mycket svag, och till råga på allt partisk. Det var till stor del hans förtjänst, att Krokstrand kunde dra sig segrande ur matchen och vinna serien. Detta försvarar dock inte all den till uppåt 200 personer uppgående publikens handlingssätt. Straffsparken i första halvlek gav naturligtvis anledning till protester, men trots att en domare är svag, bör man inte "Ropa ut" honom för det. Man använde sig t ex av hejarsor, som t ex "Ut med domaren, in med en hösäck" och vidare "Heja Krokstrand sopa på, Strömstad vinner nog ändå" osv. Att på detta sätt trakassera såväl domare som motståndarlag, är minst av allt sportmannamässigt. Man får hoppas att publiken i Strömstad i fortsättningen tager sig mer till vara. Det finns regler för en fotbollspublik också. Busfröna gör, om de håller sig från Strömsvallen eller åtminstone håller tyst i fortsättningen, både fotbollen och IFK Strömstad en stor tjänst.

Sten Brodén, grävande frilansjournalistenaste 2007-08-17